

บทที่ 3

การวิเคราะห์ศักยภาพพัฒนาท้องถิ่น

3.1 หลักการและแนวคิดในการวางแผนพัฒนาท้องถิ่น

วางแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ถือเป็นกลไกประการหนึ่งที่จะทำให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นบรรลุจุดมุ่งหมายดังกล่าวโดยใช้ยุทธศาสตร์ที่เหมาะสม องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องวางแผนการใช้ทรัพยากรเหล่านั้นให้คุ้มค่าและเกิดประโยชน์สูงสุดแก่ประชาชนทั้งในปัจจุบันและอนาคต มีการปฏิบัติตามแผนงาน โครงการที่กำหนดให้เกิดสัมฤทธิ์ผลในช่วงเวลาที่กำหนด มีการควบคุมติดตามวัดและประเมินผล โดยการบริหารจัดการตามแผน แผนงาน โครงการ นั้นๆ จะต้องเป็นการบริหารจัดการที่ดี มีความโปร่งใส และพร้อมที่จะให้มีการตรวจสอบทั้งโดยหน่วยงานของรัฐและประชาคม

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกับการวางแผนท้องถิ่น เทศบาล เมืองพัทยา และองค์กรปกครองส่วนตำบล มีอำนาจและหน้าที่ในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นของตนเอง องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องจัดทำยุทธศาสตร์การพัฒนาท้องถิ่นของตนเองในระยะปานกลางถึงระยะยาว เพื่อให้ทราบทิศทางและความต้องการพัฒนาในอนาคต โดยการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นได้กำหนดให้ประชาชนและภาคประชาชนสังคมเข้ามามีส่วนร่วม ในการกำหนดวิสัยทัศน์และยุทธศาสตร์ การติดตามประเมินผลพัฒนาท้องถิ่น เพื่อให้กระบวนการวางแผนของท้องถิ่นสอดคล้องกับความต้องการของประชาชนในพื้นที่ และเพื่อให้การวางแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาถูกนำไปปฏิบัติได้จริง จำเป็นต้องจัดทำแผนพัฒนาระยะ 3 ปี ที่ยึดผลสำเร็จของงานเป็นเป้าหมายของการทำงาน และมีลักษณะการจัดทำที่มีความต่อเนื่องในลักษณะที่เป็นแผนก้าวหน้า เพื่อสร้างความมั่นใจในการจัดสรรงบประมาณเพื่อพัฒนานั้น ๆ ในทุก ๆ ระยะ 3 ปี (พ.ร.บ. กำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 มาตรา 16, 17 และแผนการกระจายอำนาจให้แก่ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2543 ข้อ 6.5.4)

การวางแผนพัฒนาท้องถิ่น กระทรวงมหาดไทย ได้ออกระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2548 โดยมีการประกาศใช้เมื่อวันที่ 17 ตุลาคม 2548 เพื่อให้ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น แต่ละแห่งได้นำไปใช้เป็นแนวทางในการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นของตนเอง

การวางแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เป็นกระบวนการกำหนดทิศทางการพัฒนาในอนาคตขององค์กร โดยกำหนดสถานะภาพความต้องการและแนวทางในการดำเนินการเพื่อให้บรรลุเป้าหมาย บนพื้นฐานของการรวบรวมข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูลอย่างเป็นระบบ สอดคล้องกับศักยภาพ ปัญหาและความต้องการของชุมชน เพื่อให้การดำเนินการตามข้อกำหนดต่าง ๆ บรรลุตามเป้าหมาย โดยสามารถแก้ไขปัญหาและสามารถตอบสนองความต้องการของชุมชน ครอบคลุมทุกด้าน องค์การบริหารส่วนตำบลเขาวัวไร่ จึงจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนารับขึ้น โดยอาศัยหลักและแนวคิดในการวางแผนพัฒนา ดังนี้

3.1.1 แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 10 (พ.ศ.2550 – 2554)

วิสัยทัศน์

มุ่งพัฒนาสู่ “สังคมอยู่เย็นเป็นสุขร่วมกัน (Green and Happiness Society) คนไทยมีคุณธรรมนำความรอบรู้ รู้ทำทันโลก ครอบครัวยั่งยืน ชุมชนเข้มแข็ง สังคมสันติสุข เศรษฐกิจมีคุณภาพ เสถียรภาพและเป็นธรรม สิ่งแวดล้อมมีคุณภาพ และทรัพยากรธรรมชาติยั่งยืน อยู่ภายใต้ระบบบริหารจัดการประเทศที่มีธรรมาภิบาล ดำรงไว้ซึ่งระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขและอยู่ในประชาคมโลกได้อย่างมีศักดิ์ศรี”

พันธกิจ

1. พัฒนาค้นให้มีคุณภาพ คุณธรรม นำความรอบรู้อย่างเท่าทัน มีสุขภาวะที่ดีอยู่ในครอบครัวที่อบอุ่น ชุมชนที่เข้มแข็ง พึ่งตนเองได้ มีความมั่นคงในการดำรงชีวิตอย่างมีศักดิ์ศรีภายใต้คุณภาพของความหลากหลายทางทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

2. เสริมสร้างเศรษฐกิจให้มีคุณภาพ เสถียรภาพ และเป็นธรรม มุ่งปรับโครงสร้างเศรษฐกิจของประเทศให้สามารถแข่งขันได้ มีภูมิคุ้มกันความเสี่ยงจากความผันผวนของสภาพแวดล้อมในยุคโลกาภิวัตน์ บนพื้นฐานบริหารเศรษฐกิจส่วนรวมอย่างมีประสิทธิภาพ มีระดับการออมที่พอเพียง มีการปรับโครงสร้างการผลิตและบริการบนฐานความรู้และนวัตกรรม ให้จุดแข็งของความหลากหลายทางชีวภาพและเอกลักษณ์ความเป็นไทย ควบคู่กับความเชื่อมโยงกับต่างประเทศ และการพัฒนาปัจจัยสนับสนุนด้านโครงสร้างพื้นฐาน และโลจิสติกส์ พลังงาน กำกับดูแลและกลไกสนับสนุนการแข่งขันและการกระจายผลประโยชน์อย่างเป็นธรรม

3. ดำรงความหลากหลายทางชีวภาพและสร้างความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติและคุณภาพสิ่งแวดล้อม สร้างความสมดุลระหว่างการอนุรักษ์และการใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืน เป็นธรรม และมีการสร้างสรรคคุณค่า สนับสนุนให้ชุมชนมีองค์ความรู้และสร้างภูมิคุ้มกันเพื่อคุ้มครองฐานทรัพยากร คุ้มครองสิทธิและส่งเสริมบทบาทของชุมชนในการบริหารจัดการทรัพยากร ปรับแบบแผนการผลิตและการบริโภคที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมตลอดจนรักษาผลประโยชน์ของชาติจากข้อตกลงตามพันธกรณีระหว่างประเทศ

4. พัฒนาระบบบริหารจัดการประเทศให้เกิดธรรมาภิบาลภายใต้ระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข มุ่งสร้างกลไกและกฎระเบียบที่เอื้อต่อการกระจายผลประโยชน์จากการพัฒนาสู่ทุกภาคี ควบคู่กับการเสริมสร้างความโปร่งใส สุจริต ยุติธรรม รับผิดชอบต่อสาธารณะ มีการกระจายอำนาจและกระบวนการที่ทุกภาคส่วนร่วมในการตัดสินใจสู่ความเป็นธรรมทางเศรษฐกิจ สังคมและการใช้ทรัพยากร

ยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศไทย

1. ยุทธศาสตร์การพัฒนาคุณภาพคนและสังคมไทย สู่สังคมแห่งภูมิปัญญาและการเรียนรู้
2. ยุทธศาสตร์การสร้างเสริมความเข้มแข็งของชุมชนและสังคมให้เป็นรากฐานที่มั่นคงของประเทศ
3. ยุทธศาสตร์การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจให้สมดุลและยั่งยืน

4. ยุทธศาสตร์การพัฒนามนพื้นฐานความหลากหลายทางชีวภาพ และการสร้างความมั่นคงของฐานทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม

5. ยุทธศาสตร์การเสริมสร้างธรรมาภิบาลในการบริหารจัดการประเทศ

ยุทธศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาท้องถิ่น คือ ประเด็นที่ยุทธศาสตร์ที่ 5 ยุทธศาสตร์การเสริมสร้างธรรมาภิบาลในการบริหารจัดการประเทศ กล่าวคือ มีการกระจายอำนาจการบริหารจัดการประเทศสู่ภูมิภาคท้องถิ่น และชุมชนเพิ่มขึ้นต่อเนื่อง โดยการพัฒนาศักยภาพ และกระจายอำนาจการตัดสินใจให้ท้องถิ่นมีบทบาทสามารถรับผิดชอบในการบริหารจัดการบริการสาธารณะ ตลอดจนแก้ไขปัญหาที่ตอบสนองความต้องการของประชาชนในพื้นที่ และสามารถสร้างความเจริญทางเศรษฐกิจและสังคมให้แก่ท้องถิ่นอย่างแท้จริงพร้อมทั้งเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่นของตนเอง

3.1.2 แผนการบริหารราชการแผ่นดิน (พ.ศ.2552 – 2554)

นโยบายที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาท้องถิ่น

1. สนับสนุนการกระจายอำนาจการคลังสู่ท้องถิ่น เพื่อเพิ่มขีดความสามารถและความเป็นอิสระขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการพึ่งพาตนเองได้มากขึ้นโดยมีการปรับปรุงกฎหมายเพิ่มอำนาจให้ท้องถิ่นจัดเก็บรายได้จากภาษีอากร และค่าธรรมเนียมได้มากขึ้น เพื่อให้ท้องถิ่นสามารถจัดบริการสาธารณะที่ได้มาตรฐานและตอบสนองความต้องการของประชาชน โดยคำนึงถึงความจำเป็นและเหมาะสมตามศักยภาพของท้องถิ่น

2. สนับสนุนการดำเนินงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้ยึดหลักธรรมาภิบาลและปรับระบบการทำงานให้มีประสิทธิภาพ มุ่งตอบสนองต่อความต้องการของประชาชน ความรับผิดชอบต่อชุมชน และมีความโปร่งใสมากขึ้น โดยให้ประชาชนสามารถเข้าถึงข้อมูลและมีส่วนร่วมในกระบวนการการวางแผนและการทำงาน ตลอดจนการจัดบริการสาธารณะร่วมกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และร่วมติดตามตรวจสอบการดำเนินงานของท้องถิ่น

3. ปรับบทบาทและภารกิจการบริหารราชการระหว่างราชการส่วนกลาง ส่วนภูมิภาคและส่วนท้องถิ่นให้ชัดเจน ไม่ซ้ำซ้อน เพื่อสามารถดำเนินการภารกิจที่สนับสนุนเชื่อมโยงกัน และประสานการใช้ทรัพยากรอย่างเหมาะสม ควบคู่ไปกับการเร่งรัดการดำเนินการถ่ายโอนภารกิจและงบประมาณให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามกฎหมายว่าด้วยการกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยมีการติดตามประเมินผลและรายงานผลอย่างต่อเนื่อง

4. บูรณาการความเชื่อมโยงของการบริหารราชการส่วนกลาง ส่วนภูมิภาคสู่ท้องถิ่น โยสนับสนุนการบริหารงานจังหวัดแบบบูรณาการผ่านกระบวนการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัดที่สอดคล้องกับ

แนวนโยบายของรัฐบาล แผนยุทธศาสตร์ระดับชาติและระดับภาคตลอดจนเชื่อมโยงกับแผนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและแผนชุมชน โดยคำนึงถึงการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในทุกขั้นตอนการจัดทำ

5. สนับสนุนให้มีการบริหารท้องถิ่นรูปแบบพิเศษให้สอดคล้องกับระดับการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของพื้นที่ โดยสนับสนุนให้ท้องถิ่นที่มีศักยภาพและความพร้อมจัดตั้งเป็นมหานคร

6. สร้างมาตรฐานด้านคุณธรรม จริยธรรมและธรรมาภิบาลให้แก่ข้าราชการและเจ้าหน้าที่ของรัฐ พร้อมทั้งพัฒนาความโปร่งใสในการปฏิบัติงานของหน่วยงานของภาครัฐ เพื่อให้เป็นที่เชื่อถือไว้วางใจของประชาชน ด้วยกระบวนการมีส่วนร่วมของภาคประชาชน รวมถึงการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบตลอดจนสนับสนุนการสร้างค่านิยมของสังคมให้ยึดมั่นในความซื่อสัตย์สุจริตและถูกต้องชอบธรรม และส่งเสริมเสรีภาพในการรวมกลุ่มของข้าราชการและเจ้าหน้าที่ของรัฐตามที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญ

7. จัดระบบงานให้มีความยั่งยืน คล่องตัวให้มีความยั่งยืน คล่องตัวรวดเร็ว มีประสิทธิภาพ โปร่งใสสามารถตรวจสอบได้ และส่งเสริมพัฒนาระบบบริหารผลงานและสมรรถนะของข้าราชการและเจ้าหน้าที่ของรัฐทุกระดับอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการส่งมอบบริการสาธารณะ พร้อมทั้งการพัฒนาราชการโดยเฉพาะข้าราชการรุ่นใหม่ที่จะต้องเป็นกำลังสำคัญของภาคราชการในอนาคต

8. ปรับเงินเดือน ค่าจ้าง ค่าตอบแทน และสิทธิประโยชน์ของข้าราชการและเจ้าหน้าที่ของรัฐให้ เหมาะสมกับความสามารถ และประสิทธิภาพของผู้ปฏิบัติงานในลักษณะที่อาจแตกต่างกันตามพื้นที่ ตามการแข่งขันของการจ้างงานในแต่ละสายอาชีพที่เหมาะสม และตามความจำเป็นเพื่อรักษาคะแนนคนดีไว้ในราชการ รวมทั้งสร้างความสมดุลของคุณภาพชีวิตข้าราชการและเจ้าหน้าที่ของรัฐให้ดีขึ้น เพื่อให้สามารถดำรงชีวิตได้อย่างมีศักดิ์ศรี มีขวัญกำลังใจที่จะปฏิบัติงานเพื่อประโยชน์สุขของประชาชน

3.1.3 แผนพัฒนาจังหวัดมหาสารคาม (พ.ศ.2555 – 2558)

วิสัยทัศน์

“มหาสารคามเป็นฐานการผลิตและแปรรูปด้านการเกษตร เพื่อสร้างความมั่นคงให้แก่อุตสาหกรรมอาหารและพลังงานทดแทนของประเทศ ประชาชนอยู่ดีมีสุขในสังคมคุณภาพ”

เป้าประสงค์

1. ภาคการเกษตรมีความเข้มแข็งและสามารถสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับจังหวัด
2. การพัฒนาเศรษฐกิจของจังหวัดเติบโตอย่างสมดุลและยั่งยืน
3. ประชาชนสามารถพึ่งพาตนเองได้และรับผิดชอบต่อสังคม
4. สังคมร่มเย็นเป็นสุข

ประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดมหาสารคาม

1. ปรับโครงสร้างการผลิตให้เอื้อต่อการผลิตและการแปรรูปเกษตรอาหารและเกษตรพลังงานทดแทน

กลยุทธ์

- ส่งเสริมการศึกษาวิจัยเพื่อพัฒนาโครงสร้างการผลิตเกษตรอาหารและเกษตรพลังงานทดแทน
- เสริมสร้างการพัฒนาสินค้าการเกษตรปลอดภัยและได้มาตรฐาน
- เสริมสร้างความเข้มแข็งให้แก่เกษตรกร สหกรณ์ และกลุ่มอาชีพ
- ส่งเสริมการลงทุนในอุตสาหกรรมเกษตรและแปรรูปการเกษตร
- พัฒนาระบบการจัดการน้ำให้มีประสิทธิภาพ

2. ส่งเสริมอุตสาหกรรม เกษตร และพาณิชยกรรมเชิงสร้างสรรค์ เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และคำนึงถึงการใช้ทรัพยากร ธรรมชาติอย่างสมดุล

กลยุทธ์

- พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานรองรับการพัฒนาเศรษฐกิจสร้างสรรค์
- ส่งเสริมการศึกษาวิจัยพัฒนาสาขาเศรษฐกิจสร้างสรรค์
- เสริมสร้างศักยภาพให้แก่ผู้ประกอบการในการประกอบธุรกิจเชิงสร้างสรรค์

3. ยกระดับมาตรฐานการครองชีพและคุณภาพชีวิตของประชาชน

กลยุทธ์

- เพิ่มรายได้ในการประกอบอาชีพหลักและอาชีพเสริมให้แก่ประชาชน
- แสวงหาช่องทางในการลดรายจ่ายให้แก่ประชาชน
- สร้างช่องทางใหม่ ๆ ในการเพิ่มรายได้ให้แก่ประชาชน
- เพิ่มช่องทางในการเข้าถึงบริการสาธารณะให้ทั่วถึง

4. สร้างสังคมเอื้ออาทรและสมานฉันท์

กลยุทธ์

- ปลูกฝังค่านิยมด้านคุณธรรม จริยธรรม วัฒนธรรมที่ดีงามและจิตสำนึกสาธารณะให้แก่ประชาชน
- ส่งเสริมการมีส่วนร่วมในกิจกรรมที่ดีงามของสังคม
- บังคับใช้กฎหมายอย่างจริงจัง ภายใต้นิติธรรมและคุณธรรม

3.1.4 ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดมหาสารคาม

วิสัยทัศน์

“ประชาชนในท้องถิ่น จังหวัดมหาสารคาม มีความรู้ทั่วถึง อยู่ดีมีสุข สังคมมีความเข้มแข็ง และมีคุณภาพ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง “

ยุทธศาสตร์การพัฒนา ประกอบด้วย 6 ด้านดังนี้

ยุทธศาสตร์ที่ 1 ด้านการพัฒนาการศึกษาและเรียนรู้

แนวทางการพัฒนา

1. ส่งเสริมและพัฒนาระบบการเรียนการสอนในทุกระบบ และทุกระดับ
2. ส่งเสริมและพัฒนานักเรียน และบุคลากรทางการศึกษา

ยุทธศาสตร์ที่ 2 ด้านการพัฒนาและปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐาน

แนวทางการพัฒนา

1. ก่อสร้างและปรับปรุงถนน สะพาน ทางเท้าและทางระบายน้ำ
2. ก่อสร้าง บำรุง รักษา ระบบสาธารณูปโภคและระบบสาธารณสุขการ
3. พัฒนาแหล่งน้ำและปรับปรุงภูมิทัศน์
4. จัดทำผังเมืองและการควบคุมอาคาร

ยุทธศาสตร์ที่ 3 ด้านการเสริมสร้างคุณภาพชีวิตและความเข้มแข็งในชุมชนและสังคม

แนวทางการพัฒนา

1. สนับสนุนการดำเนินงานตามแนวทางหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
2. พัฒนาและส่งเสริมอาชีพ
3. พัฒนาและส่งเสริมคุณภาพชีวิต ผู้สูงอายุ ผู้พิการ เด็ก เยาวชน ผู้ยากจน ผู้ยากไร้และผู้ด้อยโอกาส
4. ส่งเสริมการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข
5. ส่งเสริมและพัฒนาผู้นำชุมชน ผู้นำท้องถิ่น รวมถึงเครือข่าย
6. ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
7. รักษาความสงบเรียบร้อยในสังคมและชุมชน
8. พัฒนาและส่งเสริมการกีฬาและนันทนาการ

ยุทธศาสตร์ที่ 4 ด้านการส่งเสริมการลงทุน พาณิชยกรรม การบริการและการท่องเที่ยว

แนวทางการพัฒนา

1. ส่งเสริมการลงทุน แนวคิดเศรษฐกิจเชิงสร้างสรรค์
2. พัฒนาและปรับปรุงระบบการบริการสาธารณะ
3. สนับสนุนการพาณิชยกรรม การบริการและการท่องเที่ยว

ยุทธศาสตร์ที่ 5 ด้านการบริหารจัดการและการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อม

แนวทางการพัฒนา

1. อนุรักษ์ คุ่มครอง และบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อม
2. บริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อม อย่างเป็นระบบ

ยุทธศาสตร์ที่ 6 ด้านการส่งเสริมศิลปะ วัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น

แนวทางการพัฒนา

1. สนับสนุนและส่งเสริมการสืบทอดศิลปะ วัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น
2. อนุรักษ์ คุ่มครองโบราณสถานที่สำคัญ

3.1.5 นโยบายการพัฒนาของผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลเขาวไร่

คณะผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลเขาวไร่ นำโดย นายสุภาพ ผาบพุทธา นายกองค์การบริหารส่วนตำบลเขาวไร่ ได้กำหนดนโยบายและแนวทางในการพัฒนาตำบลเขาวไร่ ดังนี้

การวางแผนพัฒนาท้องถิ่น (Local Planing)

การวางแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบล ได้คำนึงถึงปัญหาความต้องการและประโยชน์ที่ประชาชนจะได้รับเป็นเป้าหมายสำคัญได้วางแผนเพื่อแก้ปัญหาและสนองตอบต่อความต้องการของประชาชน เพื่อให้ประชาชนได้รับประโยชน์ และมีความสุขจากการบริหารตามแผนที่กำหนดไว้อย่างรอบคอบและสามารถจะปฏิบัติได้อย่างมีประสิทธิภาพ

หลักการและเหตุผล

จากนโยบายการปฏิรูประบบราชการและระบบบริหารราชการ ได้ปรับเปลี่ยนบทบาท ภาระหน้าที่ และโครงสร้างการบริหารราชการ เพื่อแก้ปัญหาและสนองตอบความต้องการของประชาชน เพื่อให้ประชาชนได้รับประโยชน์สูงสุดและอยู่ดีมีสุข จากการบริหารจัดการของเจ้าหน้าที่ของรัฐ คณะผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลเขาวไร่ จึงได้กำหนดวิสัยทัศน์ พันธกิจ วัตถุประสงค์ เป้าหมายและนโยบาย ดังต่อไปนี้

วิสัยทัศน์ (Vison)

องค์การบริหารส่วนตำบลเขาวไร่ จะบริหารจัดการทรัพยากรที่มีอยู่และที่ได้รับการจัดสรรงบประมาณเพื่อพัฒนาบุคลากร โครงสร้างพื้นฐาน สังคม เศรษฐกิจ การศึกษา ทรัพยากรธรรมชาติ สาธารณสุข และระบบสารสนเทศให้มีคุณภาพ ทันสมัย เพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตของประชากรภายในตำบล ให้ดียิ่งขึ้น มีความเข้มแข็ง สามารถพึ่งพาตนเองได้มากขึ้น

พันธกิจ (Mission)

1. ส่งเสริมสนับสนุน บุคลากร ให้ได้รับการพัฒนาความรู้ ความสามารถเหมาะสมกับหน้าที่พร้อมที่จะให้บริการประชาชน ได้อย่างทั่วถึงทันเวลาและมีคุณภาพ
2. พัฒนาปัจจัยพื้นฐาน ทรัพยากรธรรมชาติ สาธารณูปโภคให้ใช้การได้ดี เอื้อประโยชน์ต่อวิถีชีวิตของประชาชนภายในตำบล
3. พัฒนาสุขภาพสังคม เศรษฐกิจ อาชีพให้เข้มแข็งสามารถพึ่งพาตนเองได้
4. พัฒนาศูนย์พัฒนาเด็กเล็กให้มีคุณภาพสนับสนุนการศึกษาขั้นพื้นฐานและการศึกษาตลอดชีวิต
5. ส่งเสริมให้ประชาชนได้รับการบริการด้านสาธารณสุขอย่างทั่วถึงและมีคุณภาพ และเข้าถึงข้อมูลข่าวสารได้มากยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์ (Object)

1. เพื่อให้ประชาชนในตำบลได้รับการบริการด้านปัจจัยพื้นฐานในการดำรงชีวิตอย่างทั่วถึง เป็นธรรมและมีคุณภาพ
2. เพื่อให้ประชาชนมีความรู้ความสามารถในการประกอบอาชีพรู้จักใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์เหมาะสมกับเพศและวัย
3. เพื่อให้ประชาชนมีงานทำเพิ่มขึ้น มีรายได้ครอบคลุมครัวสูงขึ้นและมีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น
4. เพื่อให้ประชาชนมีความรู้เหมาะสมกับวัย มีคุณธรรม จริยธรรม รู้จักหลักเลี้ยวรอบาบายมุขและอยู่ร่วมกันในสังคมได้อย่างมีความสุข
5. เพื่อพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่มีอยู่ให้มีคุณภาพเอื้อประโยชน์ต่อวิถีชีวิตของชุมชน

เป้าหมาย (Goal)

1. ประชาชน 20 หมู่บ้านในตำบลเขาไร่ ได้รับการจัดสรรปัจจัยพื้นฐานในการดำรงชีวิตอย่างเหมาะสม เป็นธรรม
2. มีกลุ่มอาชีพในชุมชนเพิ่มขึ้น จำนวนประชากรว่างงานลดลง
3. ประชาชนในตำบลมีรายได้เพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ 5
4. ประชาชนในตำบลมีความรัก สามัคคี อยู่ร่วมกันอย่างมีความสุขและยึดมั่นในสถาบันชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์
5. ประชาชนในตำบลมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นทุกด้าน

นโยบายด้านที่ 1 ด้านบริหารจัดการและพัฒนา

1. เร่งรัดพัฒนาบุคลากรขององค์กรให้มีความรู้ ความสามารถ สร้างขวัญและกำลังใจให้สามารถปฏิบัติงานในหน้าที่ได้ดี เป็นที่พึงพอใจของประชาชนในการบริการ

2. จัดสรรงบประมาณอย่างเหมาะสม เป็นธรรม โดยอาศัยข้อมูลของตำบลเป็นตัวกำหนด มีความโปร่งใส สามารถตรวจสอบได้
3. ให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการ โดยรับฟังความคิดเห็นของประชาชนและยึดประชาชนเป็นสำคัญในการบริหารจัดการ
4. ใช้จ่ายงบประมาณอย่างคุ้มค่า และเกิดประโยชน์สูงสุดต่อประชาชนในพื้นที่
5. มีการรายงานผลการปฏิบัติงาน ตามโครงการต่างๆ ให้สาธารณะชนได้รับทราบทุก 3 เดือน
6. ส่งเสริมให้เจ้าพนักงาน และบุคลากรที่มีส่วนเกี่ยวข้อง มีความรัก ความสามัคคี ยึด ใหว่ ให้เกียรติกัน และมีความสุขกับการปฏิบัติหน้าที่โดยยึดหลักธรรมาภิบาล
7. พัฒนาศูนย์กลางขององค์การบริหารส่วนตำบลเขาไระ่ ปฏิบัติหน้าที่โดยยึดกฎระเบียบของทางราชการ บริการประชาชนอย่างเสมอภาคไม่เลือกปฏิบัติ

นโยบายด้านที่ 2 ด้านโครงสร้างพื้นฐานและสาธารณูปโภค

1. ปรับปรุงอาคารสถานที่ ที่มีอยู่ให้เกิดประโยชน์สูงสุดในการใช้งาน
2. ก่อสร้าง ปรับปรุง ซ่อมแซม ถนน ค.ส.ล. ในหมู่บ้านให้อยู่ในสภาพที่ดีใช้งานได้ตลอดกาลทุกหมู่บ้าน
3. สร้าง ปรับปรุง ถนนลูกรัง เพื่อขนถ่ายผลิตผลด้านการเกษตรออกสู่ตลาดได้สะดวก
4. สนับสนุนให้มีน้ำประปาที่สะอาดทุกหมู่บ้าน ได้ใช้อย่างเพียงพอทุกครัวเรือน
5. สนับสนุนให้มีไฟฟ้าสาธารณะ และไฟฟ้าเพื่อการเกษตรตามความต้องการของชุมชน
6. ขุดลอกลำห้วย ฝาย สระน้ำ เพื่อเก็บกักน้ำไว้ใช้ประโยชน์ในการประกอบอาชีพ

นโยบายด้านที่ 3 ด้านสังคมและสวัสดิการ

1. สนับสนุนให้มีเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ และคนพิการอย่างทั่วถึงประชากรผู้มีอายุ 60 ปี ขึ้นไป และผู้พิการควรได้รับการดูแลทุกคน ในตำบล ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย
2. สร้างความเข้มแข็งให้กับชุมชน โดยพัฒนาองค์กรต่างๆ ภายในหมู่บ้าน เช่น คณะกรรมการหมู่บ้าน ผู้ใหญ่บ้าน ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน สมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบล กลุ่มสตรีแม่บ้าน กลุ่มออมทรัพย์ กองทุนหมู่บ้าน ให้สามารถปฏิบัติงานได้ดียิ่งขึ้น มีกำลังใจปฏิบัติงาน
3. ส่งเสริมกิจกรรมเยาวชนเพื่อการสร้างสรรค์ เช่น กิจกรรมออกกำลังกายฝึกซ้อมและแข่งขันกีฬา กิจกรรมยุวพุทธ กิจกรรมเยาวชนไทยห่างไกลสิ่งเสพติด ฯลฯ
4. จัดตั้งศูนย์ประสานงาน อ.ป.พ.ร. , อ.ร.ป.ม. เพื่อปฏิบัติหน้าที่บรรเทาสาธารณภัย และดูแลความเรียบร้อยในท้องถิ่น ดูแลผู้ป่วยโดยการจัดหน่วยกู้ชีพประจำตำบลขึ้น เพื่อบริหารประชาชนภายในตำบล

นโยบายด้านที่ 4 ด้านเศรษฐกิจและอาชีพ

1. สนับสนุนและส่งเสริม กลุ่มอาชีพต่างๆ ในตำบลให้บรรลุผล (OTOP)
2. สนับสนุนสหกรณ์ร้านค้าและสหกรณ์ออมทรัพย์ให้เป็นจริงมากยิ่งขึ้น
3. ส่งเสริมระบบเศรษฐกิจพอเพียงในชุมชน
4. พัฒนาแหล่งน้ำเพื่อการเกษตร คลองส่งน้ำเพื่อการเกษตร
5. ส่งเสริมการปลูกพืชเศรษฐกิจ หลังฤดูทำนา เช่น พืชผักสวนครัวทุกชนิด
6. ส่งเสริมและพัฒนาอาชีพการเกษตร และอาชีพอื่นที่มีในท้องถิ่น

นโยบายด้านที่ 5 ด้านการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม

1. สนับสนุนการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน ให้ทุกโรงเรียนสามารถจัดกิจกรรมพัฒนาคุณภาพการศึกษาได้ดียิ่งขึ้น สนับสนุนทุนการศึกษาเพื่อช่วยเหลือเด็กเรียนดีแต่ยากจน
2. สนับสนุนการศึกษาระดับก่อนประถมศึกษา ให้ได้เข้าเรียนทุกคนอย่างมีคุณภาพ
3. สนับสนุนการจัดกิจกรรมทางศาสนา เช่น กิจกรรมอบรมธรรมะ กิจกรรมบรรพชาสามเณรภาคฤดูร้อน กิจกรรมอุปสมบทหมู่ ฯลฯ
4. สนับสนุนการทำบุญตามประเพณีของหมู่บ้านต่าง ๆ ในเขตตำบล
5. ส่งเสริมและพัฒนาบุคลากรศูนย์พัฒนาเด็กเล็กให้สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ดีขึ้น มีคุณภาพ และมีขวัญกำลังใจที่ดี
6. สนับสนุนภูมิปัญญาท้องถิ่น โดยการอนุรักษ์และเผยแพร่ผลงานให้

นโยบายด้านที่ 6 ด้านอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

1. ดูแลรักษาแหล่งน้ำ ให้สามารถเก็บกักน้ำและใช้ประโยชน์ได้จริง
2. ส่งเสริมการปลูกป่าชุมชน และการดูแลรักษา เพื่อประโยชน์ของชุมชน
3. สนับสนุนให้มีการเก็บขยะและกำจัดขยะอย่างเป็นระบบ มีคุณภาพทั่วถึงทุกหมู่บ้าน
4. สนับสนุนให้มีการดูแลรักษาความสะอาดทั้งในและนอกหมู่บ้าน
5. ดูแลรักษาแนวเขตที่สาธารณะ เพื่อไม่ให้เกิดการลุกล้ำ พร้อมปลูกป่าเพิ่มเติม ตามที่สาธารณะที่มีอยู่แล้วให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

นโยบายด้านที่ 7 ด้านสาธารณสุข

1. สนับสนุน เจ้าหน้าที่สาธารณสุข และให้ความร่วมมือในการปฏิบัติหน้าที่บริการประชาชนด้านสุขภาพ พร้อมกับให้ความรู้แก่ประชาชนอย่างทั่วถึง
2. สนับสนุนการป้องกันโรคติดต่อที่อาจเกิดขึ้นในชุมชนอย่างต่อเนื่องพร้อมการเฝ้าระวัง
3. ส่งเสริมให้ประชาชนในตำบลได้ออกกำลังกาย เล่นกีฬาและดูแลสุขภาพ
4. สนับสนุนงบประมาณเพื่อจัดหาวัสดุ, อุปกรณ์, เวชภัณฑ์ทางด้านสาธารณสุขที่จำเป็น เพื่อให้บริการประชาชนอย่างเหมาะสมพอเพียง

3.2 ปัจจัยและสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงที่มีผลต่อการพัฒนา

3.2.1 การวิเคราะห์ปัญหาและความต้องการของประชาชน

ข้อปัญหา	สภาพปัญหา	พื้นที่เป้าหมาย	แนวโน้มในอนาคต
1.ปัญหาด้านโครงสร้างพื้นฐาน	1.ถนนเพื่อการลำเลียงผลการผลิตทางการเกษตรไม่เพียงพอทำให้การลำเลียงผลผลิตไม่สะดวกล่าช้า	ทุกหมู่บ้าน	-การเกษตรยังเป็นพื้นฐานหลักทางเศรษฐกิจของประเทศ ซึ่งหากระบบเศรษฐกิจจะดีบราก็ต้องมี ความแข็งแกร่งจะส่งผลให้เศรษฐกิจของประเทศแข็งแกร่ง -การพัฒนาระบบขนส่งการลำเลียงผลผลิตจะช่วยให้ ผลผลิตออกสู่ตลาดได้อย่างสะดวก รวดเร็ว และทันต่อความต้องการของผู้บริโภค
	2.เส้นทางการคมนาคมระหว่างหมู่บ้านหรือระหว่างสถานที่ราชการที่สำคัญไม่สะดวกในการติดต่อเพื่อรับบริการจากหน่วยงานนั้นๆ	ทุกหมู่บ้าน	-การกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทำให้ท้องถิ่นเป็นหน่วยราชการที่อยู่ใกล้ชิดกับประชาชนมากยิ่งขึ้น ประชาชนจะมารับบริการมากขึ้น จำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องพัฒนาเส้นทางการคมนาคมให้มีความสะดวก
	3.ขาดแหล่งน้ำเพื่อการอุปโภคบริโภคที่เพียงพอ โดยเฉพาะใน ฤดูแล้งจะรุนแรงมาก	หมู่บ้านที่ยังไม่มีระบบประปา	-น้ำเพื่อการอุปโภคและบริโภค เป็นปัจจัยที่สำคัญในการดำรงชีวิตท้องถิ่นต้องดูแลจัดหาให้เพียงพอ
	4.ระบบไฟฟ้ายังไม่ทั่วถึง โดยเฉพาะครัวเรือนที่ตั้งอยู่ห่างจากหมู่บ้าน และไฟฟ้าเข้าไม่ถึง	ทุกหมู่บ้าน	-ระบบพลังงานทดแทน จะมีบทบาทสำคัญในอนาคต โดยเฉพาะไฟฟ้าพลังงานแสงอาทิตย์จะสามารถแก้ปัญหาสำหรับพื้นที่ห่างไกลกลุ่มสายไฟฟ้า
	5.ไฟฟ้าสาธารณะยังไม่เพียงพอสำหรับจุดที่มีจำเป็นต้องติดตั้ง	ทุกหมู่บ้าน	-ปัญหาความไม่ปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินนับวันยิ่งรุนแรงขึ้น การติดตั้งไฟฟ้าสาธารณะจะสามารถลดปัญหาได้ระดับหนึ่ง

ข้อปัญหา	สภาพปัญหา	พื้นที่เป้าหมาย	แนวโน้มในอนาคต
2.ปัญหาด้านแหล่งน้ำ	1.ขาดระบบบริหารจัดการน้ำที่ดี เนื่องจากในฤดูน้ำหลากจะเกิดปัญหาน้ำท่วมเสมอ และในฤดูแล้งจะประสบปัญหาการขาดแคลนน้ำอย่างรุนแรง	ทุกหมู่บ้าน	-การสร้างระบบบริหารจัดการน้ำ ถือว่าเป็นการเตรียมรับมือกับปัญหาน้ำท่วมหรือขาดแคลนน้ำได้ดีที่สุด ไม่ว่าจะเป็นการสร้างที่กักเก็บน้ำ การสร้างระบบชลประทาน การสร้างระบบระบายน้ำ
	2.การใช้ประโยชน์จากแหล่งน้ำที่มีอยู่ไม่คุ้มค่า แหล่งน้ำนั้นมีประโยชน์มากกว่าเพื่อการเกษตร การอุปโภค บริโภค หากแต่ยังสามารถสร้างอาชีพ สร้างรายได้ และประโยชน์ในด้านต่าง ๆ นานับประการ	ทุกหมู่บ้าน	-การพัฒนาและใช้ประโยชน์จากแหล่งน้ำ จะช่วยให้ชุมชนรู้จักวิธีการหารายได้ ฟังตนเอง ฟังทรัพยากรที่มีอยู่ ซึ่งเป็นไปตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง ที่จะเป็นทางออกที่สำคัญของโลกในอนาคต
3.ปัญหาด้านเศรษฐกิจและความยากจน	1. ประชาชนมีความยากจนมีภาระหนี้สินจำนวนมาก เนื่องจากยังขาดการวางแผนการประกอบอาชีพที่ดี	ทุกหมู่บ้าน	-ความเจริญของโลกทำให้ชีวิตประจำวันเปลี่ยนแปลง การวางแผนชีวิตที่ดีจะทำอยู่รอดในสังคม
	2.ขาดอาชีพเสริมนอกฤดูกาลทำการเกษตร ไม่มีอาชีพที่แน่นอน ทำให้ขาดโอกาสที่จะพัฒนาและสร้างรายได้ให้กับครัวเรือน หรือชุมชน	ทุกหมู่บ้าน	-สภาพอากาศ ฤดูกาลของโลกเปลี่ยนแปลงไป การพึ่งพาการเกษตรตามฤดูกาลอย่างเดียว ไม่เพียงพอที่จะสร้างชุมชนเข้มแข็ง
	3. การขาดการรวมกลุ่มเพื่อประกอบอาชีพ ซึ่งกลุ่มนับว่าเป็นพลังสำคัญในระบบเศรษฐกิจของชุมชน	ทุกหมู่บ้าน	-ระบบการผลิตแบบกลุ่มจะช่วยให้สามารถแข่งขันกับคู่แข่งได้ดีกว่าทั้งด้านต้นทุน แรงงาน และผลผลิต
	4. การขาดเงินทุนประกอบอาชีพ ประชาชนส่วนใหญ่ยังอยู่ในฐานะที่ยากจน การลงทุนประกอบอาชีพยังขาดแคลนทุนทรัพย์	ทุกหมู่บ้าน	-การส่งเสริมให้ระบบเศรษฐกิจฐานรากเข้มแข็งจะทำให้เศรษฐกิจของประเทศเข้มแข็ง และยั่งยืน
	5. การขาดความสนใจ จริงใจ จริงจังของประชาชนในพื้นที่เอง ในการเอาใจใส่หรือสนใจกับโครงการช่วยเหลือของภาครัฐทำให้ โครงการที่รัฐส่งเสริมไม่ประสบความสำเร็จ	ทุกหมู่บ้าน	-โครงการส่งเสริมต่างๆที่รัฐจัดให้กับชุมชน จะประสบความสำเร็จมากหรือน้อย ขึ้นอยู่กับความร่วมมือ ร่วมใจ ทัศนคติของแต่ละชุมชน

ข้อปัญหา	สภาพปัญหา	พื้นที่เป้าหมาย	แนวโน้มในอนาคต
4.ปัญหาด้านสาธารณสุขและสังคม	1. ประชาชนยังขาดความรู้และความเข้าใจในการป้องกันโรคระบาดต่างๆ ทำให้ยากแก่การป้องกัน	ทุกหมู่บ้าน	-ความเจริญของโลกทำให้ชีวิตประจำวันเปลี่ยนแปลง การวางแผนชีวิตที่ดีจะทำอยู่รอดในสังคม
	2. ประชาชนยังขาดความสนใจในการรักษาสุขภาพ และปัญหาด้านสุขอนามัย	ทุกหมู่บ้าน	-สภาพอากาศ ฤดูกาลของโลกเปลี่ยนแปลงไป การพึ่งพาการเกษตรตามฤดูกาลอย่างเดียว ไม่เพียงพอที่จะสร้างชุมชนเข้มแข็ง
	3. ผู้สูงอายุ ผู้พิการ ผู้ป่วยเอดส์ ถูกทอดทิ้ง ไม่ได้รับการดูแล ทำให้ต้องดำรงชีวิตอยู่ด้วยความยากลำบาก	ทุกหมู่บ้าน	-ระบบครอบครัวมีแนวโน้มเป็นครอบครัวเดี่ยวมากขึ้น สภาพทางเศรษฐกิจจะบีบรัดให้แต่ละคนมุ่งเอาตัวรอด และเห็นแก่ตัว
	4. การแพร่ระบาดของยาเสพติด ยังคงมีอยู่ในสังคม เนื่องจากขาดความต่อเนื่องในการปราบปรามและป้องกันปัญหา	ทุกหมู่บ้าน	-มีการพัฒนาวิธีการขนส่งยาเสพติดรูปแบบใหม่ ทำให้ยากแก่การป้องกันและสกัดกั้น วิธีที่จะบรรเทาปัญหาได้ก็คือการสร้างภูมิคุ้มกันทางสังคม โดยเน้นที่สถาบันครอบครัว
	5. การทะเลาะวิวาทของวัยรุ่น มีความรุนแรงมากขึ้นทุกวัน เนื่องจากค่านิยม การเลียนแบบ ที่ผิดๆ การส่งเสริมให้สถาบันครอบครัวมีความเข้มแข็งจะบรรเทาปัญหานี้ได้	ทุกหมู่บ้าน	-โครงการส่งเสริมต่างๆ ที่รัฐจัดให้กับชุมชน จะประสบความสำเร็จมากหรือน้อย ขึ้นอยู่กับความร่วมมือ ร่วมใจ ทัศนคติของแต่ละชุมชน
5.ปัญหาด้านการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรมท้องถิ่น การกีฬา และนันทนาการ	1. การศึกษาในระดับก่อนวัยเรียน ยังขาดสื่อและอุปกรณ์การเรียนที่ทันสมัย และเหมาะสมกับการพัฒนาการในวัยนี้	ทุกโรงเรียนและทุกหมู่บ้าน	-สื่อและอุปกรณ์การเรียนรู้เป็นสิ่งที่จำเป็นและสำคัญต่อพัฒนาการเรียนรู้ของเด็ก ว่าจะมีความรู้ก้าวไกล เท่าทันต่อโลกเพียงใด
	2. ประชาชนยังขาดแหล่งเรียนรู้ที่เป็นการศึกษาตามอัธยาศัย หรือการศึกษานอกระบบ ทำให้ยังมีความรู้ที่ล้าหลัง ไม่ทันเหตุการณ์บ้านเมือง	ทุกหมู่บ้าน	-การศึกษาไม่มีที่สิ้นสุด การศึกษานอกระบบ จะเป็นอีกแนวทางหนึ่งในการสร้างกระบวนการคิดและการเรียนรู้ในชุมชน ทำให้เกิดการค้นพบศักยภาพของตนเอง
	3. การเสื่อมสลายวัฒนธรรมทางศาสนาของคนทำให้ไม่มีที่ยึดเหนี่ยวจิตใจ ส่งผลให้เกิดปัญหาสังคมหลายเรื่องตามมา	ทุกหมู่บ้าน	-วัตถุนิยมเข้ามาครอบงำสังคม ทำให้เกิดความวุ่นวายในสังคม สมควรที่จะส่งเสริมให้เกิดศิลปวัฒนธรรมโดยใช้ ศาสนาเป็นเครื่องยึดเหนี่ยว จิตใจ

ข้อปัญหา	สภาพปัญหา	พื้นที่เป้าหมาย	แนวโน้มในอนาคต
	4.วัฒนธรรมท้องถิ่นอันดีงาม ภูมิปัญญาชาวบ้าน เริ่มสูญหาย เนื่องจากไม่ได้รับความสนใจ จากเยาวชนรุ่นหลัง	ทุกหมู่บ้าน	-วัฒนธรรมที่สั่งสมมาแต่โบราณจนเป็นเอกลักษณ์ของแต่ละท้องถิ่นจะสูญหายไปหากไม่มีการดำรงรักษาไว้
	5.ประชาชนในพื้นที่ขาดการตื่นตัวในการเล่นกีฬาเพื่อสุขภาพ	ทุกหมู่บ้าน	-การกีฬาจะพัฒนาเข้าสู่ระบบอาชีพมากขึ้น การเล่นกีฬาในอนาคตจะสามารถยึดเป็นอาชีพได้หรือ การกีฬาจะสามารถสร้างสุขภาพที่ดีให้เกิดขึ้นได้ จึงสมควรที่จะมีการสนับสนุนการเล่นกีฬาในทุกรูปแบบ
6.ปัญหาด้านการเมืองการบริหาร และการพัฒนาบุคลากรท้องถิ่น	1.ประชาชนยังขาดกระบวนการเรียนรู้ด้านการเมืองการปกครอง ทำให้กระบวนการตรวจสอบทางการเมืองยังอ่อนแอ	ทุกหมู่บ้าน	-การปกครองระบอบประชาธิปไตยเป็นการปกครองโดยประชาชน เพื่อ ประชาชน ดังนั้นการพัฒนาองค์ความรู้ด้านการเมืองการปกครองจะทำให้สังคมเกิดความสมดุล
	2.ประชาชนยังขาดความสนใจ ในด้านการมีส่วนร่วม ด้านการเมืองการปกครอง และการบริหารหรือพัฒนาท้องถิ่นทำให้การดำเนินการเป็นเพียงการแก้ไขปัญหาของบุคคลบางกลุ่ม	ทุกหมู่บ้าน	-การพัฒนาและการแก้ปัญหาหรือการวางแผนกำหนดทิศทางการพัฒนาท้องถิ่นในอนาคต จำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องอาศัยความร่วมมือจากทุกฝ่าย
	3.ประชาชนไม่เข้าใจระบบบริหารงาน ของ อบต.ทำให้เกิดความเข้าใจผิดในการติดต่อ ประสานงาน อยู่บ่อยครั้ง	ทุกหมู่บ้าน	-อบต.เป็นหน่วยงานที่ใกล้ชิดกับประชาชน และนับวันภารกิจจะเพิ่มมากขึ้น ดังนั้นการสร้าง ความเข้าใจกับประชาชนจึงเป็นสิ่งสำคัญ
	4.ข้าราชการหรือพนักงาน ต้องปรับปรุงกระบวนการทำงาน ให้สามารถตอบสนองความต้องการของประชาชนได้ดีที่สุด มากกว่าที่เป็นอยู่	พนักงานส่วนตำบลหรือพนักงานจ้าง	-การบริการที่ดีขององค์กรเป็นสิ่งที่พึงปรารถนาของผู้รับบริการ ดังนั้นการข้าราชการผู้ปฏิบัติงานต้องมีจิตสำนึกในการให้บริการที่ดี
	5.ระบบบริหารจัดการของภาครัฐยังมีกฎระเบียบที่มาก ทำให้การให้บริการประชาชนยังขาดความคล่องตัว และมีขั้นตอนมาก	พนักงานส่วนตำบลหรือพนักงานจ้าง	-การอธิบายและการประชาสัมพันธ์ การทำความเข้าใจให้กับประชาชนในพื้นที่ได้ทราบถึงบทบาทและวิธีการบริหารงาน วิธีการทำงาน ของ

ข้อปัญหา	สภาพปัญหา	พื้นที่เป้าหมาย	แนวโน้มในอนาคต
7.ปัญหาด้านการจัดการทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อม	1.พื้นที่ป่าเสื่อมโทรมยังไม่ได้รับการปรับปรุงแก้ไข หรือฟื้นฟู	ทุกหมู่บ้าน	- หากไม่มีการฟื้นฟูพื้นที่ป่าเสื่อมโทรม คุณภาพของดินจะเสื่อมถอย
	2.พื้นที่ป่าสีเขียวลดน้อยลง เนื่องจากการบุกรุกถางป่า	ทุกหมู่บ้าน	- หากยังมีการทำลายป่าไปเรื่อย จะทำให้เกิดปัญหาระบบนิเวศ ปัญหาฝนแล้ง ปัญหาน้ำท่วม น้ำป่าไหลหลาก
	3.ขยะและสิ่งปฏิกูล ถือว่าเป็นสิ่งที่กำลังจะสร้างปัญหาให้กับสังคมชนบท หากไม่มีการวางแผนที่ดีจะกลายเป็นปัญหาที่ยากจะแก้ไข	ทุกหมู่บ้าน	- ควรจะมีการสร้างระบบบริหารจัดการการกำจัดขยะอย่างถูกวิธี โดยไม่ก่อให้เกิดมลพิษต่อสิ่งแวดล้อม เนื่องจากนับวันปริมาณขยะที่กำลังจะเพิ่ม ขยะมีมลพิษจะยิ่งมากขึ้น

3.2.2 การวิเคราะห์ศักยภาพเพื่อประเมินสภาพการพัฒนาในปัจจุบันและโอกาสพัฒนาในอนาคตขององค์การบริหารส่วนตำบล

เครื่องมือที่ใช้ในการวิเคราะห์ : SWOT Analysis

S (Strength) = จุดแข็ง

W (Weakness) = จุดอ่อน

O (Opportunity) = โอกาส

T (Threat) = อุปสรรค

1. จุดแข็ง (Strengths: S)

- มีเส้นทางคมนาคมที่ติดต่อจังหวัดและจังหวัดใกล้เคียงได้อย่างสะดวก
- ประชาชนส่วนใหญ่ปลูกพืชผัก และเลี้ยงสัตว์เศรษฐกิจหลัก คือ ข้าว อ้อย มันสำปะหลัง แตงโม ผักสวนครัว โคเนื้อ ไก่เนื้อ ไก่ไข่
- มีแหล่งน้ำธรรมชาติที่สามารถพัฒนาได้
- ด้านการบริหารจัดการผู้นำ ผู้บริหาร สนับสนุนแนวคิดและกำหนดนโยบายการพัฒนาครอบคลุมทุกด้านตามอำนาจหน้าที่

2. จุดอ่อน (Weakness : W)

- พื้นที่ที่กว้างขวางทำให้ต้องใช้งบประมาณสูงในการพัฒนา
- รายได้เฉลี่ยของประชากรต่ำ ส่วนใหญ่ยังยากจน
- ขาดระบบการบริหารจัดการน้ำที่ดี
- ขาดการส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาในภาคเกษตร
- สภาพดินส่วนใหญ่เสื่อม
- ยังขาดอุปกรณ์ เทคนิควิธีการทำงานในระดับสูง
- ปัญหาสังคมจากวัฒนธรรมจากต่างประเทศ และขาดการควบคุม

3. โอกาส (Opportunity : O)

- นโยบายของรัฐที่เน้นส่งเสริมการสร้างครัวโลก เกษตรอินทรีย์ เกษตรปลอดภัย
- พระราชบัญญัติแผนขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่ อบต.พ.ศ.๒๕๔๒ กำหนดให้รัฐต้องจัดสรรงบประมาณให้แก่ อบต. ในสัดส่วนที่เพิ่มขึ้น พร้อมทั้งส่งเสริม สนับสนุนการถ่ายโอนภารกิจแก่ อบต.
- นโยบาย กรอบยุทธศาสตร์การจัดการอาหารของประเทศ
- กระแสความต้องการอาหาร พลังงานทดแทนที่สะอาดสูง
- สามารถพัฒนาให้เป็นแหล่งการผลิตพืชเศรษฐกิจที่สำคัญได้

4. ภัยคุกคาม (Threats : T)

- ภาวะการณ์ทางเศรษฐกิจมีความผันผวน เช่น ราคาน้ำมันสูง ราคาผลผลิตทางการเกษตรตกต่ำ

- ความแปรปรวนทางสภาพ ดิน ฟ้า อากาศ ทำให้เกิดภัยพิบัติบ่อยครั้ง
- การเปลี่ยนแปลงทางการเมือง ทำให้นโยบายของรัฐบาลขาดความต่อเนื่อง
- การแข่งขันในตลาดที่สูงทำให้เกิดคู่แข่งทางการผลิต

สรุปการประเมินสภาพแวดล้อม

สภาพการณ์โดยทั่วไปขององค์การบริหารส่วนตำบลเขวไร่พบว่า มีความจำเป็นที่จะต้องมีการปรับปรุง ข้าราชการศึกษาท้องถิ่นให้ได้มาตรฐาน พัฒนาพืชเศรษฐกิจหลัก การเพิ่มปริมาณผลผลิต เพื่อเพิ่มรายได้ของเกษตรกร การจัดบริการสาธารณะ การคมนาคมขนส่งให้ได้มาตรฐาน เพิ่มการบริการและการท่องเที่ยว รวมถึงการวิจัยและพัฒนาหลาย ๆ ด้าน